

Motion

1977/78:997

av **Bernt Ekinge och Martin Olsson**
om fullföljd i mål där överförmyndare för talan

Enligt 20 kap. 9 § föräldrabalken (FB) skall i fråga om mål och ärenden, där barnavårdsnämnd och överförmyndare för talan, bestämmelserna i 20 § lagen om införande av nya rättegångsbalken (Rp) äga motsvarande tillämpning. Detta innebär att rättegångsbalkens regler för brottmål skall tillämpas bl. a. beträffande rättegångskostnad och i fråga om ordningen för måls fullföljd i högre rätt.

Att brottmålsreglerna skall tillämpas i fråga om fullföljd medför att en överförmyndarnämnd som för talan om t. ex. omyndighetsförklaring eller arvode till förmyndare inte får fullfölja talan mot hovrätts dom eller beslut till högsta domstolen. Sådan talan skall nämligen när det gäller brottmål föras av riksåklagaren. För att överförmyndarnämnden skall få målet eller ärendet underställt högsta domstolens prövning måste nämnden således hemställa att riksåklagaren fullföljer nämndens talan. Att riksåklagare skall behöva pröva fråga om t. ex. förmyndararvode kan dock synas något märkligt.

Bestämmelserna i 20 kap. 9 § FB omfattade tidigare förutom barnavårdsnämnd och överförmyndare även allmän åklagare, som ägde föra det allmännas talan i vissa mål och ärenden, bl. a. i fråga om entledigande av förmyndare. Med hänsyn härtill tedde det sig naturligt att i alla mål och ärenden där det allmänna förde talan tillämpa brottmålsreglerna. En tillämpning av brottmålsreglerna medförde även vissa fördelar, bl. a. när det gäller rättegångskostnaderna.

Allmän åklagares rätt att i vissa fall föra talan i mål och ärenden enligt föräldrabalken är numera upphävd. Att under sådan omständigheter ha kvar regler som innebär att riksåklagaren skall föra det allmännas talan i högsta domstolen kan vi inte finna påkallat. Frågorna om t. ex. arvode till förmyndare måste ju också te sig rätt främmande för riksåklagaren. Från enskild parts synpunkt kan det även te sig mindre tilltalande att ett mål eller ärende enligt FB skall få karaktär av brottmål.

Vi anser att skäl därför talar för att brottmålsreglerna inte längre bör tillämpas när det gäller mål och ärenden enligt FB. För att undvika att enskild parts situation inte försämrats när det gäller rättegångskostnaderna kan särskilda regler därom införas. Enligt vår mening bör bestämmelserna i 20 kap. 9 § FB snarast bli föremål för översyn.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi
att riksdagen hos regeringen begär en översyn av bestämmelserna i
20 kap. 9 § FB.

Stockholm den 20 januari 1978

BERNT EKINGE (fp)

MARTIN OLSSON (c)